

Två indelta kompanier

Indelningsverket innebar en fullständig förnyelse av det svenska försvaret på 1600-talet. Det var inte bara en naturlig och bra avlöningsform i naturhushållningens tid, utan uppfyllde framför allt vitala militära krav. Det var en genialisk lösning på det akuta behovet av ett "ständigt" och välövat försvar.

Det indelta kompaniet var inte bara samlat under militära "mötes-tiden", utan också under tiden på "roten". Befäl och trupp bodde i samma bygd, en princip som icke tumrades på i äldre tider. Mobilisering kunde ske på mycket kort tid. Befäl och manskap ställde bort sina jordbruksredskap, och från boställen och torp drogs de samman för att ge sig ut på slagfälten.

Karl XI:s indelningsverk fortlevde oförändrat till 1833. Då genomfördes en lönereform på befälssidan. Också kontantlön började betalas ut. Många boställen utarrenderades och möjliggjorde det införda kontantlönesystemet. Boställen behölls för kompanichefen och tre underofficerare. De gamla kompanichefsboställena arrenderades ofta ut, och löjtnantsbostället blev många gånger det nya kompanichefsbostället.

Indelningsverket för officerare och underofficerare upphörde helt 1875, då kontantlön infördes till all befälspersonal av dessa grader. För manskapets vidkommande kom den stora förändringen med 1901 års härordning. Efter dennas genomförande fick ingen nyrekrytering äga rum. Detta innebar dock inte, att de redan anställda avskedades.

Efter Karl XI:s genomförande av indelningsverket på 1680-talet var två indelta kompanier hemmahörande i Lysingsbygden: Vadstena kompani under dåvarande Östgöta kavalleriregemente och Överstelöjtnantens kompani under Östgöta infanteriregemente (som fick heta Ombergs kompani efter namnbyte 1833). Efter 1816 kallades regementena Andra respektive Första livgrenadjärregementet.

Vadstena kompani hade tolv befälsboställen. Elva ligger i Lysing, och av kompaniets 125 rusthåll ligger 81 där (varje rusthåll skulle underhålla en karl och en häst). Av Ombergs kompanis tolv befälsboställen ligger nio i Lysings härad, tre i Göstrings härad, och av 150 rotehåll finns 83 i Lysing (varje rote höll en soldat).

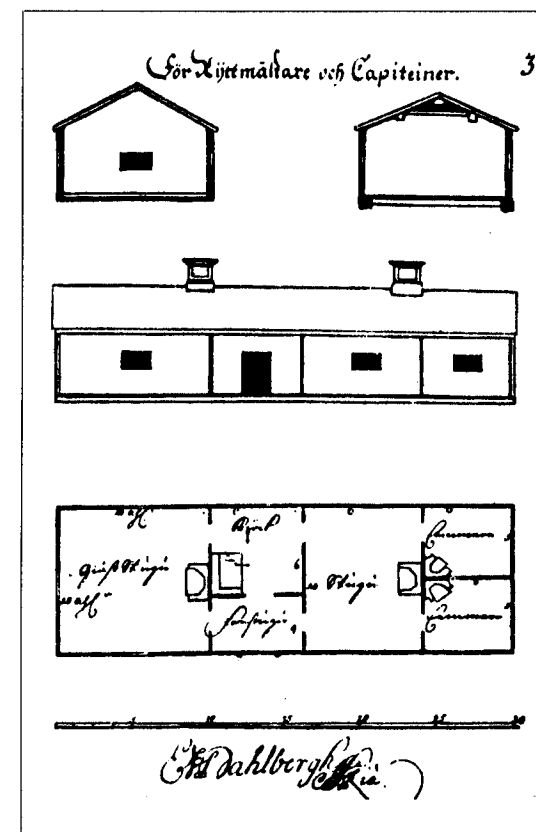
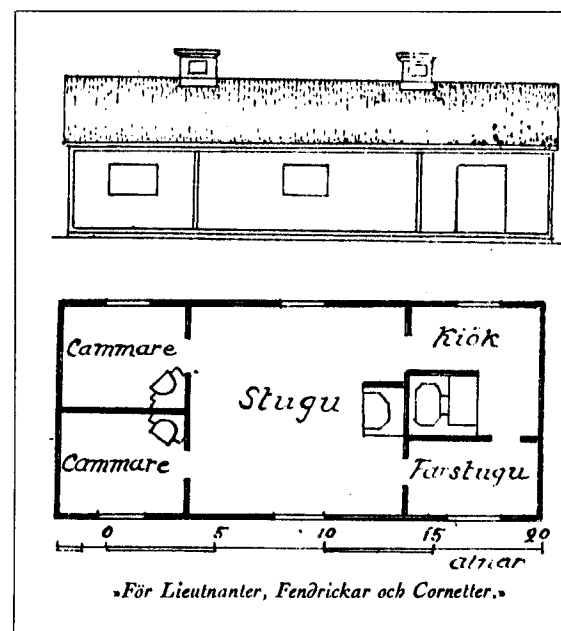
Officersboställen

Vid indelningsverkets genomförande på 1680-talet hade general-kvartermästaren Erik Dahlberg på Karl XI:s order upprättat ritningar för officersboställenas "caractärshus". En ritning gäller för "Rijttmästare och Capiteiner", en annan för "Lieutnanter, Fendrickar och Cornetter".

Ryttmästare och kaptener bodde i en låg, anspråklös byggnad innehållande två "stugor" "giäststugu" och "stugu", två "cammare" på ena gaveln och kök och förstuga mitt i huset. Husen var

Erik Dahlbergs ritning till boningshus "för Rijttmästare och Capiteiner"

Boningshus "för Lieutnanter, Fendrickar och Cornetter"

naturligtvis knuttimrade och täckta med tak av näver och torv. Byggnaden mätte 30 alnar i längd och 10 i bredd, dvs 18 meter i längd och 6 meter i bredd (totalt 108 kvadratmeter). Förutom "caractärsbyggnaden" fanns ofta ytterligare en eller flera bostadsbyggnader på gården troligen byggda av boställsinnehavaren.

För löjtnanter, fänrikar och kornetter är "caractärshuset" något mindre. Längden är 26 alnar och bredden 10. I denna byggnad saknas den sal, som kallas "gäststugu" på Dahlbergs ritning.

Boställena synades vart tredje år och vid av- och tillträde. Vid dessa tillfällen upprättades utförligt protokoll, s k husesynsinstrument. Syneprotokoll finns i allmänhet fram till 1800-talets slut, bevarade på Krigsarkivet.

Stora Lund

Från sista indelningstiden finns två tidstypiska militieboställen kvar i Lysing, nämligen de f d löjtnantsboställena Tomta och Norrö som 1833 upphöjdes till kompanichefsboställen.

Stora Lund är också intressant i många avseenden. Vid ett första påseende företer mangårdsbyggnaden på Stora Lund i dag stora likheter med den Dahlbergska ritningen. Ryttmästarebostället

Tomta, f d löjtnantsboställe
(Foto: OLLE STRÖM)

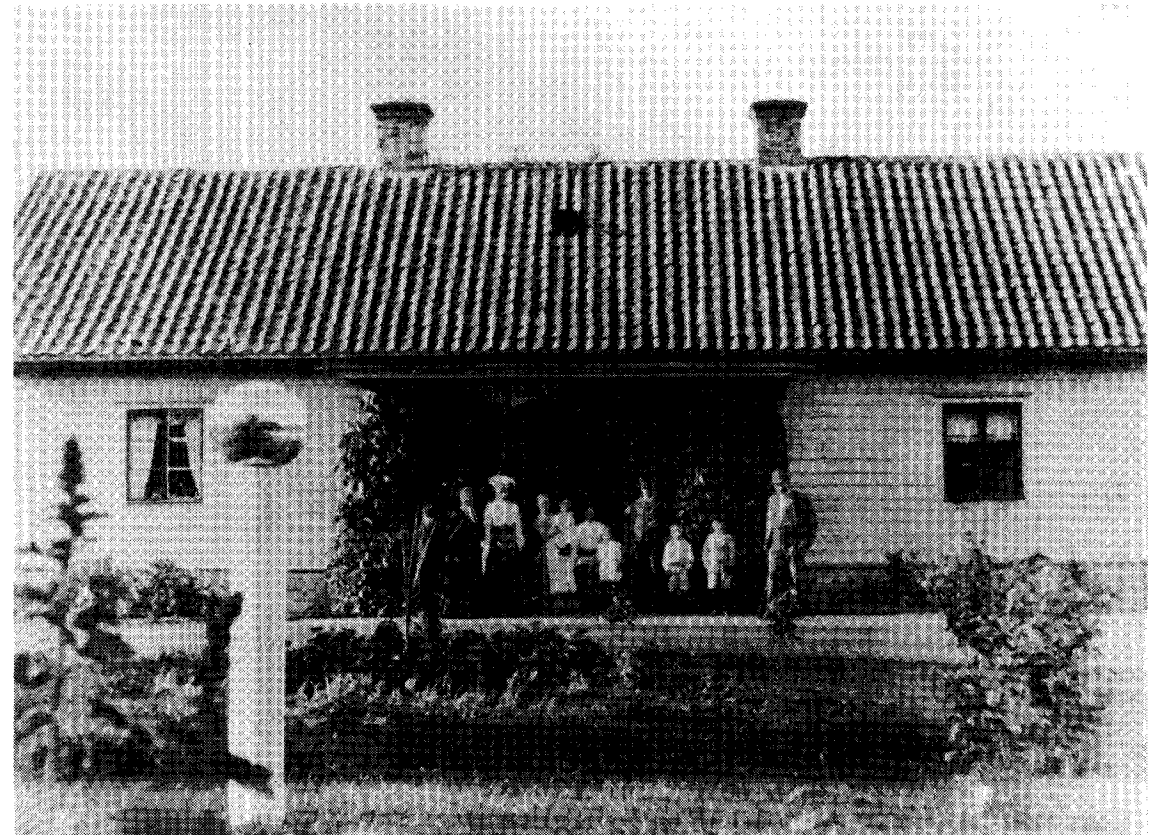

Mangårdsbyggnaden till ryttmästarebostället Stora Lund

Ryttmästarebostället Stora Lund utan om- och tillbyggnader. Foto omkring sekelskiftet

Stora Lund är fortfarande i kronans ägo och tjänst, som skjutfält under Livgrenadjärregementets förvaltning. Dessutom är koncentrationen av militieboställena alldeles i närheten av kompanichefsens en idealbild av hur ett indelt kompani bör se ut: löjtnantens, kornettens, predikantens, mönsterskrivarens och kvartermästarens boställen i grannsocknen Heda - och 3:e korpralens Tegneby som närmaste granne.

Men Krigsarkivets syneprotokoll visar att den nuvarande byggnaden inte härrör från den gamla ryttmästaretiden. Det sista syneprotokollet är från 1819. I detta står att den gamla "caractärsbyggnaden" utdömdes 1797 och att en ny uppfördes år 1800 av arrendatorn. Byggnaden godkändes 1801. Den var 28 alnar lång, 12 bred och 5 hög. Den nuvarande mangårdsbyggnadens mått överensstämmer tämligen väl med denna. Byggnaderna är därför troligen identiska.

För underofficerare finns inga boställsritningar. Karl XI hänvisade till 1681 års husesynsförordning och fastställde endast att "underofficerarna måtte låta sig åtnöja med en lagom byggd gård". Det blev i praktiken den vanliga sk parstugan som underofficeraren fick nöja sig med. Byggnaden var något mindre än officersbostaden och innehöll en "stuga" på vardera gaveln samt kök och förstuga i mitten. En god representant för denna kategori karaktärshus är trumslagarbostället Fifflefall i Trehörna (numera Trehörna hembygdsgård).

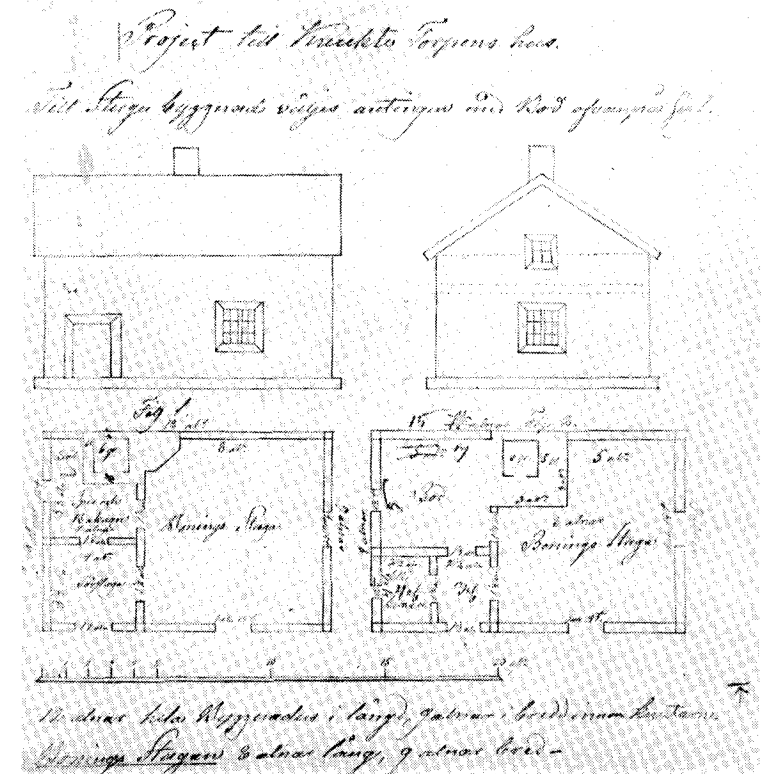
För soldaternas torp gav Karl XI inga anvisningar om utseende och storlek. De byggdes som sedvanliga torp på orten.

Det gamla soldattorpet var mycket lågt och innehöll ett tämligen stort rum, "stugan", förstuga och ett kallrum som senare blev kök. Denna stugtyp stod sig till 1830-talet då en förordning utfärdades som i detalj bestämde mått och utseende. "Det låga ryttartorpet" ersattes med ett ganska fult hus. Den tidigare föreskrivna självständiga visthusboden fick nämligen inrymmas i boningshusets volym genom att detta höjdes några timmervarv.

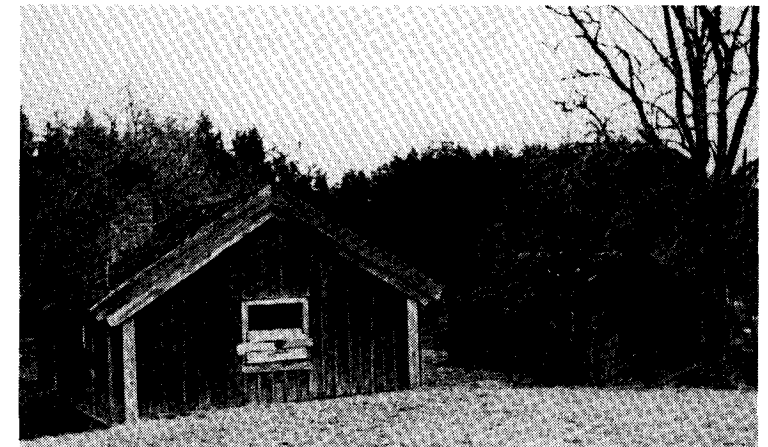
Trumslagarbostället Fifflefall, överstelöjtnantens kompani. Ett typiskt underofficersboställe av äldre modell, numera hembygdsgård i Trehörna

Ritning till 1830-talets soldattorp

Den gamla soldattorpstypen levde emellertid kvar här och där, så länge den indelta tiden varade. Ett utmärkt exempel på "det låga ryttartorpet" är Livgrenadjärernas museitorp. Ödetorpet nr 118 Bäck, Norra Vedbo kompani i Trehörna, är också ett bra exempel.

Den gamla torpstypen. Ödetorpet nr 118 Bäck, Norra Vedbo kompani, Trehörna. Observera boden till höger, vars volym enligt 1830-talets stadga fick räknas in i boningshusets volym
(Foto: STEN EDSTRÖM omkr 1937)

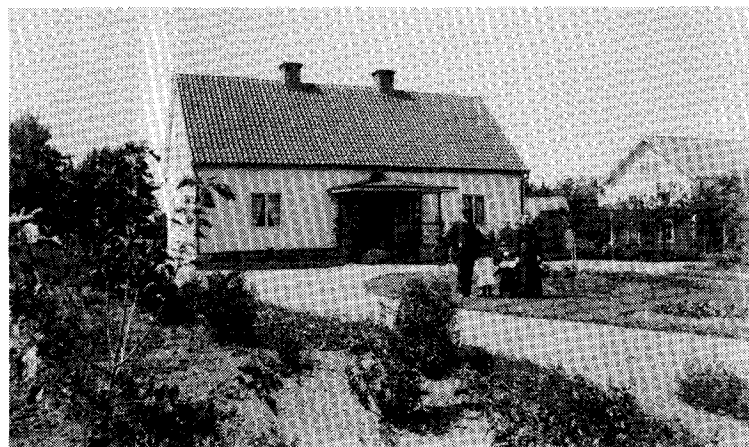
Torpskylt till grenadjäratorpet för rusthållet nr 107, Vadstena kompani, Råby, Ödeshög. Siste innehavare Johan Fritiof Hultgren, antagen 1899, avsked 1938

Livgrenadjäratorpet för rusthållet nr 68 Millingstorp, Vadstena kompani. En god representant för 1830-talets påbyggda torptyp. Furiren Gustaf Modig står på trappan till sitt barndomshem

När indelningsverket infördes var Andra livgrenadjärregementet kavalleriregemente (Östgöta kavalleriregemente) men fick sitta av 1791 och bytte namn efter ett antal år. För Vadstena kompani har alltså indelningsverket kavallerititlar.

"Ombergs kompani" hade tidigare namnet "Överstelöjtnantens kompani". När överstelöjtnantens chefskap upphörde 1833 måste

Mangårdsbyggnaden till 3:e korpralbostället, Vadstena kompani, Tegneby, V Tollstad. Bostället gränsar till Stora Lund. Foto 1905

ett namnbyte göras. Kompanichefen kapten J Beurling förslög namnet "Ombergs kompani" bl a med motiveringen att "befälet med boställen och mer än två tredjedelar av kompaniets manskap knappast kunna träda utom tröskeln utan att den första syn, som möter dem, är Omberg".

BOSTÄLLEN
vid Vadstena kompani, K Andra Livgrenadjärregementet

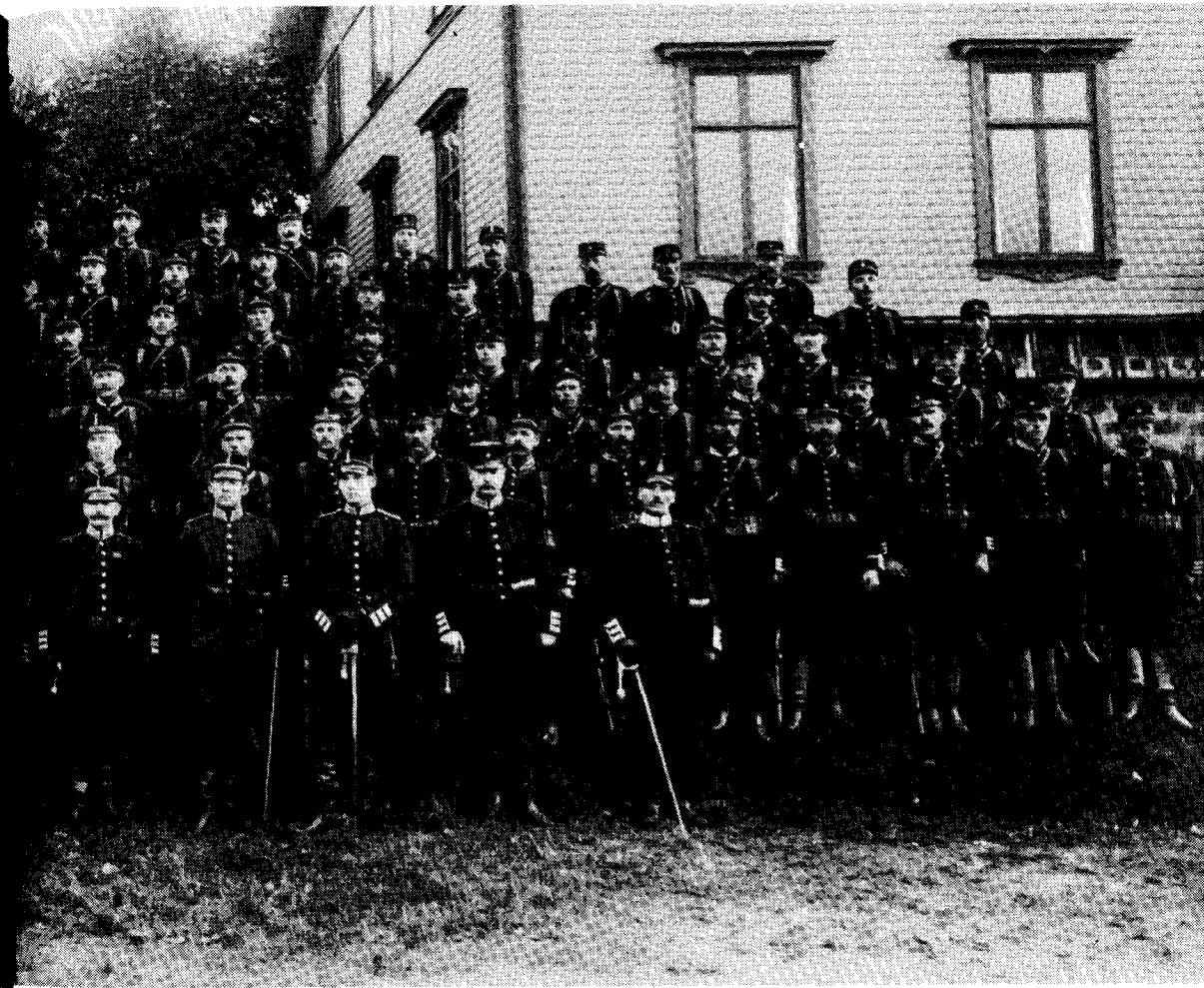
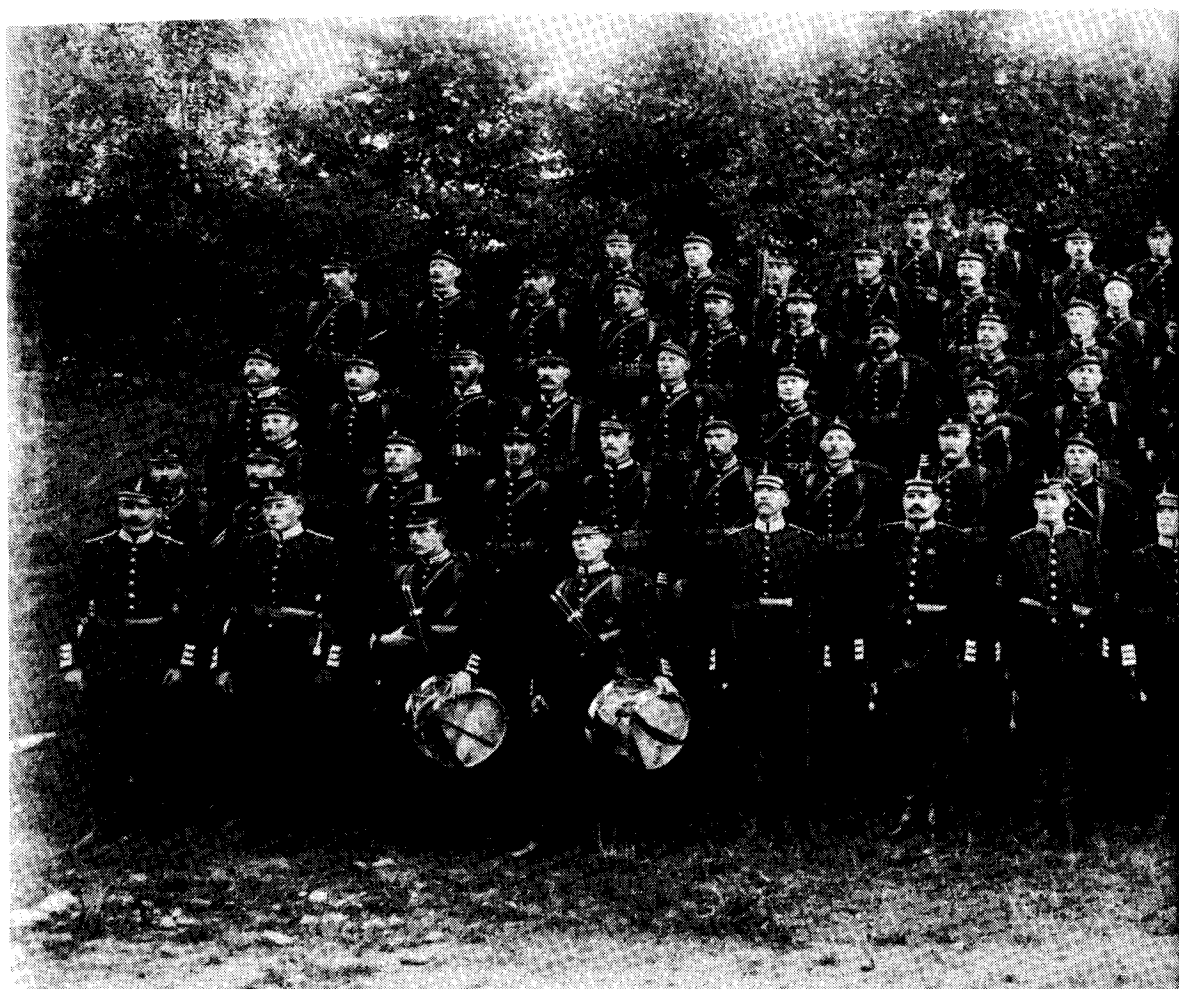
Karaktär enl indelningsverket	Namn	Socken	Karaktär efter 1833
Ryttmästaren	Stora Lund	V Tollstad	Utarrenderat
Löjtnants	Norrö	Heda	Kompanichefs
Kornetts	Tjugby	Heda	Fanjunkares
Kvartermästares	Häggesta	Heda	Utarrenderat
Predikants	Isberga	Heda	Utarrenderat
1:e korpral	Åsby*	Rogslösa	Utarrenderat
2:e korpral	Färjestad	St Åby	Sergeants
3:e korpral	Tegneby	V Tollstad	Utarrenderat
Trumpetares	Kråketorp	Ödeshög	Utarrenderat
Mönster-skrivares	Jussberg	Heda	Utarrenderat
Hovsmeds	Kråketorp	Ödeshög	Utarrenderat
Profoss	Munketorp	St Åby	Furirs

* Dals härad

BOSTÄLLEN
vid överstelöjtnantens (— efter 1833 Ombergs) kompani, K Första Livgrenadjärregementet

Karaktär enl indelningsverket	Namn	Socken	Karaktär efter 1833
Kaptensskapet	Uckleby	V Tollstad	Utarrenderat
Löjtnants	Tomta	Svanshals	Kompanichefs
Fänriks	Sjögård	St Åby	Sergeants
Fältväbels	Mörby	Hogstad*	Fanjunkares
Mönster-skrivares	Maltmossen	Ödeshög	Utarrenderat
Sergeants	Torsabol	St Åby	Utarrenderat
Föräres	Vammelby	V Skrukeby*	Furirs eller sergeants
Furirs	Olstorp	Trehörna	Utarrenderat
Rustmästarens	Ullekalv	Högby*	Utarrenderat
1:e trumslagares	Fifflefall	Trehörna	Utarrenderat
2:e trumslagares	Jonstorp	St Åby	Utarrenderat
Pipares	Nisshult	St Åby	Utarrenderat

* Göstrings härad

Vadstena kompani på Malmen 1903. Officerare och underofficerare, främre ledet fr v: musiksergeanterna Sven P Elmér och Nils B Tilander; två trumslagare, namn okända; sergeant Theodor Werner, f 1860, i tjänst 1881, avsked 1911, d 1929; fanjunkare Carl Emil Kraft, f 1856, d 1928; underlöjtnant Erik Folke Sjögren, f 1876, d 1941; kapten Carl Erik Ehrenkrona, f 1860, d 1944; kapten Henrik Falkenberg, f 1855, chef för Vadstena kompani 1895–1905, d 1934; löjtnant Gustaf Mauritz Törngren, f 1879, chef för Gotlands infanteriregemente, militärbefälhavare på Gotland 1931, generalmajor, d 1958; underlöjtnant Achates Ernst Wilhelm av Klercker, f 1881, chef 1:a arméfördelningen, generallöjtnant, d 1955; fanjunkare Axel Hjalmar Rudolf Blomberg, f 1854; sergeant Karl August Axén, f 1870, d 1972. Ligrenadjärer, översta ledet t v: Knut Fredrik Svahn, rusthållet nr 77 Haddetorp, Heda; Carl August Rosén, rusthållet nr 78, Heda. (Känner någon igen andra personer är författaren tacksam för upplysning per telefon eller brev)

De sista indelta livgrenadjärerna i Lysing

När alla rust- och rotehall var besatta under Ombergs och Vadstena kompanier, fanns det 164 livgrenadjärer i Lysing. Så här fördelades de på de olika socknarna:

RUSTHÅLL OCH ROTEHÅLL I LYSINGS HÄRAD

Socken	Vadstena kompani	Nummer	Ombergs kompani	Nummer	Summa
V Tollst	3	85-87	7	2-8	10
Ödeshög	19	107-125	25	1, 9-31, 44	44
St Åby	17	88-98 101-106	16	32, 34, 37-51	33
Trehörna	2, 15	99-100	2	35-36	4
Heda Rök	10, 9	70-84	7	52-58	22
Svanshals		60-69	7	49, 59-64	17
	1, 5	51-59	10	62-72, 74-75	19
Kumla				76-79	5
Harstad		50	4	80-84	10
		45-49	5		
Summa	81		83		164

Framställningen följer här, liksom när det gäller boställredogörelsen, den ovärderliga källan till kunskap om indelningsverket: "Statistiskt Sammandrag af Svenska indelningsverket" av C Grill, tryckt 1855. (Fram till 1890-talet ingick Harstads socken i Lysings härad. Ungefär 60 proc låg i Lysing, resten i Göstrings härad. Den 13 mars 1891 bestämde regeringen att "med uteslutande ur jordeböckerna för Göstrings och Lysings härader af Harstads socken". 1952, när Alvastra och Ödeshögs kommuner bildades av de gamla socknarna, räknades den gamla Lysingssocknen Kumla till storkommunen Folkunga i Göstrings härad.)

Av tabellen framgår att Ödeshög har 44 soldater - en anmärkningsvärt hög siffra - sedan kommer St Åby med 33 och Heda med 22. Dessa tre socknar är ju också ledande när det gäller befälsbostälarna.

"Anställningsstoppet"

Fram till 1901 skedde knappast någon större förändring av Karl XI:s indelningsverk för manskapets del. Den viktigaste var kanske den förändring som inträffade 1892, nämligen att soldaten i stället för torpet kunde få kontantlön av roten. Men torpet måste stå till soldatens förfogande under hela hans tjänstetid, ifall han skulle vilja byta kontantlönen mot "torplön". Kontantlönen rörde sig om 150 kr om året. Soldaten hade också med den införda uppluckringen av indelningsverkets principer fritt val av bosättningsort.

Av oförklarlig anledning brukar det heta att "indelningsverket avskaffades 1901". Så var ju inte fallet. Då infördes en härordning, enligt vilken ingen nyrekrytering skulle äga rum. Det heter på modernt språk att "anställningsstopp" infördes.

Men 1901 inskrevs - som framgår av en senare tabell - en del av dem som tjänade längst av Lysings livgrenadjärer. Man räknade med att den indelta armén skulle ingå i linjearmén till 1915. Då skulle, med naturlig avgång, de indeltas antal ha gått ner till hälften (åldern på de kvarvarande var väl också, mätt med värnpliktsmätt, lite hög).

Emellertid verkade "anställningsstoppet" mycket deprimerande. Det blev massavskedstagande de första åren. På Vadstena kompani var manskapsstyrkan 1910 endast 33 man! Men sedan gick det långsammare.

De som tjänade kvar efter det första decenniets krisår tog i regel avsked i sextioårsåldern. Detta torde bero på rådande pensionbestämmelser. Den ordinarie pensionsåldern var 50 år. Från 50 till 60 år uppgick "gratialet" (pensionen) till 61 kr om året. Från 60-67 år blev det 250 kr per år och efter 67 år 475 kr (däri inräknat 30 kr för svärdsmedalj och 15 kr för underbefälsgrad).

En annan omständighet kan förklara varför så många stannade kvar så länge: 1928 kom bestämmelse om s k frivillig tjänstgöring för indelta. Det vill säga: indelta soldater kunde få anmäla sig att utöver den ordinarie mötestjänsten göra tjänst vid vilket regemente som helst, mot särskild ersättning.

Den siste Lysingsgrenadjären Gustaf Modig - kontantavlönad men med faderns grenadjärort bakom sig - hade sedan 1928 ständigt tjänst på Smålands artilleriregemente. Han tog avsked 1958, 77 år gammal. Han hade sitt hem i Hästholmen. Gustaf Modig avled 1962 och har sin grav på Heda kyrkogård.

Furiren Gustaf Modig, ständigt tjänstgörande vid Smålands artilleriregemente, dekorerades 1944 med Vasamedaljen av regementschefen Raoul Årmann

Livgrenadjär Johan Fritiof Hultgren, rusthållet nr 107, Vadstena kompani, Råby, Ödeshög. F 1878, antagen 1899, avsked 1938, d 1950

Livgrenadjär Knut Fredrik Svan, rusthållet 77, Haddetorp, Vadstena kompani, Heda. Antagen 1899, avsked 1940

De indelta soldaterna hade många goda soldatdygder. Mest framträdande var måhända deras trohet och pålitlighet. De sista rönste stor uppskattning på sina regementen, och vi som fick tjäna Kungl Maj:t och Kronan samtidigt som de sista indelta soldaterna, minns dem med vördnad och tillgivenhet.

Indelningsverkets män intar en bemärkt plats i bygdens historia. Det är väl motiverat att namnen på de sista representanterna överlämnas till eftervärlden.

STEN EDSTRÖM

LYSINGS INDELTA LIVGRENADJÄRER
tjänstgörande efter regementssammanslagningen i jan 1928

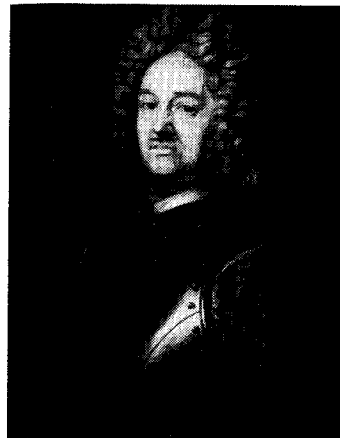
Socken	Rusthåll, rote	Nr	Född	Ant	Avsk	Död	Kompani
Ödeshög	Gumby	22 Fritz	1867	88	28	48	Ombergs
Heda	Egbola	Johan Albin 70 Edgar	1868	91	28	50	Vadstena
Harstad	Skeby	Anders Fredrik 83 Jarl	1863	84	29	29	Ombergs
Rök	Valla	Karl August 60 Hallberg		92	29	56	Ombergs
Harstad	V Torpa	Axel Sigfrid 81 Jern	1858	80	31	35	Ombergs
Harstad	Strömstad	Karl Vilhelm 49 Fält	1864	86	31	44	Vadstena
St Åby	Åby Vg	Karl Gustaf 94 Ekström	1866	86	30	56	Vadstena
Svanshals	Solberga	Karl Gottfrid 59 Solid	1875	97	35	55	Vadstena
Ödeshög	Åby Sg	Axel Ferdinand 110 Kron	1872	92	33	42	Vadstena
Harstad	Haddesta	Johan Albert 80 Yngve	1867	90	35		Ombergs
Svanshals	Glänås	Frans Oskar 56 Strid	1875	97	35	55	Vadstena
Rök	Hejla	Karl Albert 59 Allden	1874	92	37	55	Ombergs
St Åby	St Aleryd	Axel Vilhelm 134 Kardell	1883	00	37	60	Vadstena
Rök	Runnesta	Karl Vilhelm 60 Runell	1877	97	38	55	Vadstena
Rök	Runnesta	Karl Johan 61 Ek	1874	94	38	55	Vadstena
Ödeshög	Råby	Karl Oskar 107 Hultgren	1878	99	38	50	Vadstena
St Åby	Kälkebo	Johan Fritiof 37 Lundin	1879		39		Ombergs
Ödeshög	Svemb	Karl Vilhelm 15 Ekberg	1882	01	39	54	Ombergs
Heda	Haddetorp	Karl Arvid 77 Svan	1879	99	40	63	Vadstena
Svanshals	Särtzhöga	Knut Fredrik 72 Sköld	1881	01	41	45	Ombergs
Svanshals	Glänås	Ernst Hjalmar 71 Linden	1881	99	41	65	Ombergs
Heda	Tuna	Hjalmar Adr 82 Thun	1881	99	41	65	Vadstena
Heda	Tuna	Oskar Sigfrid 84 Thunell	1879	99	41	52	Vadstena
Rök	Millings- torp	Oskar 68 Modig	1881	01	58	62	Vadstena
		Gustaf Sigfrid					

Tv värden för ryttartorpet på Livgrenadjärregementet furiren Oskar Edvard Thunell, rusthållet St Tuna, Heda, Vadstena kompani. F 1878, antagen 1899, avsked 1938, d i tjänst 1952. Därefter Sand, Levin, Fredén, —, Friberg, Ståhl (som tog avsked efter 50 års tjänst år 1939, när bilden togs), —, Strand, Ossman, Fritz

RYTTMÄSTARNA PÅ STORA LUND

När Östgöta Kavalleriregemente år 1791 fick sitta av och sammanslogs med Östgöta Infanteriregemente, utarrenderades ryttmästarebostället Stora Lund, Vadstena kompani. Vid den genomgripande boställsreformen 1833 fastslogs utarrenderingen. Ryttmästartiden omfattar drygt 100 år och 13 boställsinnehavare har suttit på Stora Lund.

Jakob Burensköld, innehavare av ryttmästarebostället St Lund 1684–96. Chef för östgöta kavalleriregemente 1704. Landshövding i Östergötland och generalmajor 1706, generallöjtnant och guvernör över Skåne 1710

RAPPE LENNART (-1687) till Sälla, Sjögestad sn. Död före 1699. Son av generaldirektören Henric Rapp, adlad Rappe.

BURENSKÖLD JACOB (1687-96) f 1655 i Stockholm. D 1738 på Fyllingarum, Ringarum. Son av stadspresidenten Nils Bureus, adlad Burensköld, och Eva Ulvenklou. Gift med Elsa Appelgren, f 1665, dotter av direktören Nils Appelgren och Chatarina Gyldenclou.

VON SIEGROTH HANS FREDRIK (1696-1702) född på 1670-talet. Stupade 1702 i Polen. Son av överstelöjtnanten Hans Henrik von Siegroth och Anna Barbara v Siegroth. Gift på Olstorp i Askeryd sn med Eva Mörner av Morlanda, f 1677, d 1743, dotter av guvernören Hans Georg Mörner och Beata Schulman.

LAGERFELT CARL GUSTAF (1703-05) till Lagerlunda, f 1667. Stupade 1705 i Polen. Son av presidenten Israel Lagerfelt och Maria Hård av Torestorp. Gift med Maria Elisabet von der Osten genant Sacken, f 1669 på Fullerstad, Skönberga sn, d 1732.

BEHM CARL (1705-07, 1709-14) f 1645, d 1729 på Eldslösa, Mjölby. Gift med Margareta Beckerfelt, f 1646, d 1726.

SCHULTZENDORFF BARTHOLD (1714-22) f 1681 i Stockholm, d 1759 på Tuna, Heda. Son av borgmästaren i Åbo, Barthold Schultz, och Elisabet Möller. Gift med Anna Christina Franc, f 1699 i Stade, d 1776.

VON NIEROTH ANDERS BLECKERT (1723-31) f 1675 i Östergötland, d 1761 i Stockholm. Son av ryttmästaren Bengt von Nieroth och Elisabet Rosenstråle. Gift med Anna Ida Christina Unverzagin i Tobolsk, f 1697, d 1751 på Ekö. Anders v Nieroth deltog i slaget vid Poltava, fången vid Perevolotjna och förd till Sibirien. Hemkom 1722.

PALMSTIERNA NILS (1731-46) till Sonstorp, Hällestad. F i Stockholm 1696, d 1766. Son av lagmannen Magnus Schiller adlad Palmstierna, och Brita Margareta von Preutz. Gift med grevinnan Anna Christina Lagerberg, f 1728, d 1803. Deltog i norska fälttåget 1718.

REUTERSVÄRD LORENS PETER (1748-61) till Harvestad och Sätra. F 1708 på Distorp, Rystad sn, d 1768 på Sätra, Rök sn. Son av majoren Anders Hof, adlad Reutersvärd, och Margareta Sofia Prytz. Gift med Chatarina Beata Bagge, f 1711, d 1757 på Stora Lund. Dotter av kyrkoherden i St Åby, kontraktsprosten Fredric Bagge, och Sophia Elisabet Brun.

LEIJONHIELM DAVID HENRIC (1761-71) f 1724 på Dala, Grebo sn, d 1775 på Alviken, Nykil, ryttmästarboställe, Vifolka kompani. Son av ryttmästaren Gerhard Leijonhielm och friherrinnan Anna Maria Sinclair. Gift med Margareta Rosenstierna, f 1733, d 1775.

STRÅLENHIELM MATHIAS (1771-1775) till Smedstad, S:t Lars. F 1728 i Vadstena, d 1800 i Linköping. Son av överkrigskommissarien Magnus Strålenhielm och Anna Margareta Österberg. Gift med Fredrika Dorotea von Wakenitz, f 1730 i Tyskland, d 1768.

WOLFFELT MAGNUS ALBRECHT (1775-85) f 1737 på Valstad, Klockrike, d 1800 i Skenninge. Son av regementskvartermästaren Otto Johan Wolffelt och Chatarina Boij. Gift på Renstad, Svanshals, med Maria von Kothen, f därstädes, dotter av överstelöjtnanten Fredric von Kothen och Ulrica Eleonora Rehnberg, d 1848 i Linköping.

DE BESCHE JOHAN GEORG (1785-1791) f 1754, d 1814 i Västerås. Son av bankokommissarien Johan Jakob de Besche och Anna Chatarina Hilchen. Ogift.

Källor: Valdemar Stenhammar och Reinhold Stenbock: Andra livgrenadjärregementet. Biografiska anteckningar om officerare med vederlikar (Linköping 1941). Generalmönsterrullor.